

at det, jeg nævner her, altså mere er sociale tilbud til de pågældende kvinder, som de kan få, samtidig med at vi forbereder udrejsen for dem, som også betyder, at man forsøger at få ordentlige forhold for dem, når de kommer hjem.

Det er meget tydeligt at se i debatten, at det her blandes sammen med politiets sager. Det, jeg taler om her, har intet med efterforskning at gøre. Det er allerede sådan i dag – og derfor behøver fru Line Barfod såmænd ikke plædere for en ændring af loven – med hensyn til efterforskningen af bagmandskriminaliteten inden for det her hæsle område, som vi jo er enige om at det er, at hvis politiet kommer og siger, at de af efterforskningsmæssige årsager har brug for et vidne, at de har brug for, at der er en kvinde, som bliver i landet i længere tid, end hun ellers skulle være her – for så vidt også ud over de 100 dage, vil jeg godt gøre opmærksom på – så kan vi give hende en opholdstilladelse hos udlændingemyndighederne.

Der har været en stor misforståelse i forbindelse med det her, og jeg synes, det er vigtigt her ved debattens begyndelse, at vi altså gør os klart, at vi på den ene side har et mere, kan man godt sige, socialpolitisk tiltag, der hedder, at vi giver tilbud om forberedt hjemsendelse, samtidig med at vi hjælper kvinden, mens hun er her, og at vi på den anden side altså med opholdstilladelser kan bistå politiet, hvor det efterforskningsmæssigt er nødvendigt.

Men det, som fru Line Barfod er inde på, med at man, fordi man er handlet, skulle have et særligt opholdsgrundlag, og at man så skulle kunne få opholdstilladelse alene af den grund – det er sådan, jeg hører det – kan vi overhovedet ikke medvirke til. Det ville da også bare betyde, at alle mulige andre kom og ville have opholdstilladelse med den samme begrundelse, og det ville igen betyde, at alle kvinder ville blive mistænkeliggjort, for man skulle først se på, om det var sandt, hvad de sagde, og det ville så gå ud over præcis de kvinder, som vi gerne vil hjælpe.

Kl. 17:30

Jeg skal så sige, at der er det kedelige ved disse ordninger, at selv om vi jo altså får kontakt med kvinderne gennem f.eks. politiet, så viser det sig, at kvinderne er meget utilbøjelige til at tage imod disse tilbud. Det kniber med at få foretaget nogle forberedte hjemsendelser. Kvinderne vælger åbenbart selv at tage et andet sted hen, og jeg skal ikke gøre mig klog på, hvor det er. Vi giver tilbud om at anbringe dem på krisecentre, men vi må altså konstatere, at væk er de

Der er så yderligere det, at nogle søger asyl – det er så en helt anden gruppe igen – og der ved fru Line Barfod jo også, at det så er lykkedes at få asyl, fordi der altså har været en så stærk formodning om, at de simpelt hen ville blive forfulgt, når de kom hjem, at der er blevet udstedt asyl.

Vi vil meget gerne bistå disse kvinder, men vi må sige, at de ikke rigtig vil være med til at få den hjælp, som vi tilbyder dem. De foretrækker tilsyneladende at rejse ud af landet.

Når det drejer sig om børn – der har jeg flere gange været i samråd – vil jeg sige, at det jo gælder for alle børn, at vi naturligvis ikke bare sender dem hjem, ud i den blå luft; det er jo noget, vi alle må være optaget af. De har selvfølgelig de samme muligheder og flere muligheder, fordi de får professionel bistand. Lige så snart vi får fat i de mindreårige, som viser sig at være handlet, får de en rådgiver, sådan at de hele tiden har en voksen professionel ved deres side, som kan bistå dem, og de bliver indkvarteret specielle steder for børn, hvor de hele tiden er overvåget af voksne.

Så jeg må sige, at jeg egentlig synes, at regeringen alt i alt har stillet de tilbud til rådighed, som vi egentlig kan stille til rådighed, men at der jo desværre er for få, som benytter dem. Men det har altså ikke noget at gøre med, at man skal give flere opholdstilladelser. Det vil undergrave hele systemet med opholdstilladelser, hvis der pludselig er en bestemt gruppe, som altså får en særlig grund til at kunne få opholdstilladelse fuldstændig uden for det system, som vi nu ellers i mange år har bygget op i Danmark. Så det må vi fra regeringens side afvise. Vi holder fast i det regeringsgrundlag, som er blevet offentliggjort her i november. Vi ønsker en fast og en fair udlændingepolitik, og jeg kan tilføje, at vi stiller mange sociale tilbud til rådighed for disse kvinder, hvis de ellers ville tage imod dem.

Kl. 17:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Så er det ordføreren for forespørgerne, fru Line Barfod.

Kl. 17:33

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Line Barfod (EL):

Jeg må indrømme, at jeg er noget skuffet over at høre ministerens besvarelse, især afslutningen om, at vi ikke kan give ophold og mulighed for